

“वपनं नैव नारीणां नासुव्याजपादिकम् ।
न गोष्ठे शयनं तासां न च दध्याह्वाजिनम् ॥
सर्वाङ्गं केशान् समुहृत्य केदयेदङ्गुलिद्वयम् ।
एवमेव तु नारीणां सुखसुखनमादिशेत् ॥”
इति गोवधप्रकरणे विवेचितम् ।
“प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भवेत् ।
पूर्वं गृहीत्वा सकृन् प्रमादमाचरेद्यदि ।
जीवन् भवति चण्डालो मृतः श्वा चाभि-
जायते ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकधृतवचनम् ॥

देवलः ।

“सर्वभूतभयं याधिः प्रमादो गुरुप्राशनम् ।
अन्ननानि कथन्ते सक्तदेतानि प्राक्तनः ॥”
भर्तृरुत्तया स्त्रीणां व्रतकरणे न दोषः । कामं
भर्तृरुत्तया व्रतोपवासनियमेत्यादीनामभ्यासः
स्त्रीधर्म इति सर्वस्वरप्रदीपधृतशङ्खवचनात् ॥
अत्र कथाश्रवणमाह देवीपुराणम् ।
“तद्व्रतं तज्यपः स्नानं तत्कथाश्रवणादिकम् ।
उपवासकृतो ह्येते गुणाः प्रोक्ता मनोविभिः ॥”
अथ व्रतप्रतिष्ठाविधिः ।

श्रीभगवानुवाच ।

“गोपयारामसेतूनां मठसंक्रमवेक्षणम् ।
नियमव्रतकृच्छ्राणां प्रतिष्ठां शृणु सत्तम ॥
ब्राह्मण विधिना वङ्गं समाधाय विचक्षणः ।
शिलां पूर्णघटं कांक्षं सभवे स्थापयेद्वुधः ॥
ब्रह्मन् सर्वं समासाद्य अपयेद्यवमयं चरुम् ।
क्षीरेण कपिलायास्तु तद्विष्णोरिति साधकः ॥
प्रणवेनाभिघात्याथ दध्नीं संघट्टयेत् ततः ।
साधयित्वावतार्याथ तद्विष्णोरिति होमयेत् ॥
आहूत्या चैव गायत्र्या तद्विष्णोः होमयेत् ।
विश्वतश्चतुरिहोता वेदाद्येहोमयेत्तथा ॥
ॐ भूरभये स्वाहा । ॐ रुध्याय स्वाहा । ॐ
प्रजापतये स्वाहा । ॐ अन्तरीक्षाय स्वाहा ।
ॐ द्यौः स्वाहा । ॐ ब्रह्मणे स्वाहा । ॐ
पृथिव्यै स्वाहा । ॐ महाराजाय स्वाहा ।
ॐ सोमं राजानमिति जुहुयात् । ॐ लोक-
पालेभ्यः स्वाहा । खखमन्त्रैर्जुहुयाद्यहोम्यथ ।
एवं हुत्वा चरोर्भागं दद्यात् दशदिशां वलिम् ।
ततः पलाशसमिधा हुनेदष्टोत्तरं शतम् ॥
आच्यन्तु जुहुयात् पश्चादिभिमन्त्रेद्विजोत्तमः ।
ततः पुरुषसूक्तं मन्त्रैराच्यन्तु होमयेत् ॥
इरावतीति जुहुयात् तिलान् द्रुतपरिभुतान् ।
हुत्वा च ब्रह्मविष्णोश्चैवानामनुयायिनम् ॥
ग्रहाणामाहुती हुत्वा लोकेशानामथो पुनः ।
पर्वतानां नदीनाञ्च समुद्राणां तथेव च ॥
हुत्वा आहुतिभिर्दद्यात् शुचा पूर्णाहुतिचयम् ।
वैशङ्कन्तेन मन्त्रेण वैष्णवेन सरोत्तम ॥
पञ्चगव्यञ्च संप्राश्य दद्यादाचार्येदक्षिणाम् ।
तिलपात्रं हेमयुक्तं सर्वस्वं गामलङ्कृतम् ।
श्रीयतां भगवान् विष्णुरिबुन्सृजेद्व्रतं नरः ॥३॥
आरामं कारयेद्यस्तु नन्दने स चिरं वसेत् ।
मठप्रदानात् स्त्रीणां प्राप्नोति पुण्यः सदा ॥

सेतुप्रदानादिभ्यश्च लोकमाप्नोति मानवः ।
प्रपादानाद्वायुश्च लोकमाप्नोत्यसंशयम् ॥
संक्रमाणां तु यः कर्त्ता दुर्गतिं तरति नरः ।
स्वर्गलोके च निवसेत् इष्टकासेतुकृतया ॥
गोमार्गं तथा कर्त्ता गोलोके क्रीडते चिरम् ।
नियमव्रतकृत्याति विष्णुलोकं नरोत्तमः ॥
कृच्छ्रकृतं स्वर्गमाप्नोति सर्वपापविवर्जितः ।
अनेन विधिना मर्त्याः संपूर्णं फलमाप्नुयात् ॥३॥
इयं प्रतिष्ठा सामान्या सर्वसाधारणानघ ।
कर्त्तव्या देशिकेभ्यस्तु प्रतिष्ठा यत्र विद्यते ॥
इति सन्निपतः प्रोक्तः समुदायविधिस्तव ।
सर्वेषामेव वर्णाणां सर्वकामफलप्रदः ।
सर्वभूतेषु कर्त्तव्या प्रतिष्ठा विधिना बुधैः ।
फलार्थिभिस्तु प्रतिष्ठं यस्मान्निकलसुच्यते ॥”

इति ह्यश्वशौर्षे समुदायप्रतिष्ठापटलः ॥ ३॥

ब्राह्मण वेदिकेन स्वयस्योक्तविधेनेति यावत् ।
शिक्षेति उदूखलोपलक्षणम् । कांक्षं अग्निप्रण-
यनार्थम् । कांक्षेन अग्निप्रणयनमाह । गृह्या-
संयह ।

“शुभं पाचन्तु कांक्षं स्थाप्तेनाभिं प्रणयेद्-
बुधः ॥

तस्याभावे सरावेण नवेनाभिसुखञ्च तम् ।
सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ।
विश्वरूपो महानभिः प्रणोतः सर्वकर्मसु ॥”
एवञ्चानिप्रणयनानन्तरं सर्वत इत्यस्य पाठो
युक्तः । प्रणोत इति मन्त्रलिङ्गात् । अन्यथा
स्थापनानन्तरं एतद्विधानं वर्धं स्यात् ॥ ३॥
अत्र च पाकाङ्गत्वात् साहसनामानमभिमाह
गृह्यासंयहः ।

“प्रायश्चित्ते विधुश्चैव पाकयज्ञे तु साहसः ।
पूर्णाहुत्यां षड्भो नाम शान्तिके वरदक्षया ।
आहूय चैव होतव्यं यत्र यो विहितोऽनलः ॥”
प्रायश्चित्ते होमकर्मैवेगुण्यसमाधानार्थं प्राय-
श्चित्तात्मकमहायाहुतिहोमादौ । तथा च
हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

“यत्र वाहुतिभिर्होमः प्रायश्चित्तात्मको भवेत् ।
तत्तत्तत्तत्र विज्ञेयाः स्त्रीपाणिग्रहण्ये यथा ॥
अपि वाज्ञातमितोषा प्राजापत्यापि वाहुतिः ।
होतव्या चिर्विकल्पोऽयं प्रायश्चित्तविधिः
स्मृतः ॥”

अत्र चिर्विकल्प इत्यभिधानात् सामगानां भव-
देवभूतोक्तशाख्यानहोमो नित्यामायिकः ।
अत्रासुकांसे इहागच्छागच्छ इत्युच्चार्य यवा-
भावे त्रीन्वादिभिरपि होमः ।

“हविष्ये तु यवा सुखास्तदु त्रीहयः स्मृताः ।
माघकोदवगौरादीन् सर्वाभावे विवर्जयेत् ॥
यथोक्तवस्त्वस्यत्तो ग्राह्यं तदनुकारि यत् ।
यवानामिव गोधूमा त्रीहीणामिव शालयः ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टम् ॥

तत्र गोभिलेन अथ हविर्निष्पति त्रीहीन्
यवान् वा कांक्षे चरुखात्यां वा अतुष्टे त्वा
कुष्टं निर्वपामीति देवतानामोद्देशः । सकृद्-

यजुषा द्विस्तृण्योमित्यनेन निर्वापक्रमविधानात्
सामगेन तन्मात्रं कर्त्तव्यम् । अत्र न विष्णवे
त्वा कुष्टं निर्वपामीत्यनेन यजुषा चरु इत्यभि-
धानात् हवनीयनिर्वापस्यादिसुविध्यतिः
कर्त्तव्या । तत्र हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

“देवतासंख्यया गृह्य निर्वपांश्च पृथक् पृथक् ।
तृण्यं द्विरेव गृहीयाद्वोमश्चापि पृथक् पृथक् ॥”
अत्र देवतासंख्यया पृथक् पृथक् निर्वपाः ।
अनुनिर्वापस्तन्त्रेणैव । होमोऽपि पृथक् पृथ-
गेवेति । आलस्यादिपुरुषदोषेण गृहीततत्तु-
लेनापि मन्त्रेण निर्वापादिकं समाचरन्ति
याज्ञिकाः ।

“वाते न्यूनं तथा च्छिन्ने सामान्ये मान्तिके
तथा ।

यज्ञे मन्त्राः प्रयोक्तव्या मन्त्रा यथार्थसाधकाः ॥”
इत्युक्तेः । मान्तिके मन्त्रमात्रे अवघातादौ न्यूनं
तत्कावे मन्त्रपाठाभावे मन्त्राः प्रयोक्तव्याः ।
कपिलाया अभावे अन्यधेनोरपि दृतेन सप्रणव-
तद्विष्णोरित्यनेनाभिधायं दव्यां दक्षिणावर्त्तेन
संमिश्रयेत् । दध्नीं च प्रादेशप्रमाणा द्वाङ्गुल-
विस्तारा ग्राह्या ।

“इधमातीयमिभार्हप्रमाणं मेचयं भवेत् ।

दृप्तं वार्धञ्च पृथग्यमवदानक्रियाचमम् ॥

एषेव दध्नीं यस्तत्र विशेषस्तमहं बुवे ।

दध्नीं द्वाङ्गुलपृथग्या तुरीयोनञ्च मेचयम् ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टम् ।

इभार्हप्रमाणं प्रादेशप्रमाणम् । प्रादेशद्वयमिभश्च
प्रमाणं परिकीर्तितम् । इति हृन्दोगपरि-
शिष्टोक्तः । अथेत्यनेन स्वयस्योक्तशेषकर्मसमा-
पनानन्तरं प्रकृतहोमः । अत्र बहुदेवताक-
चरुहोमादुपघातहोमः ।

“चरौ तु बहुदेवतो होमः स्यादुपघातवत् ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टधृतवचनात् ॥

उपघातलक्षणमाह गृह्यासंयहः ।

“पाणिना मेचयेनाथ सुवेद्येव तु यद्विः ।

हूयते चाहुपक्षीयं उपघातः स उच्यते ॥

यदुपघातं जुहुयाच्चरावाण्यं समापयेत् ।

मेचयेन तु होतव्यं नाव्यभागे न स्थिजित् ॥”

अहुपक्षीयं इत्यनेन सुचि यत्तुरावर्त्तं पश्चा-
वर्त्तं वा हुतोपस्तरणादिकं तदत्र नास्ति तेन
मेचयादिना सक्तं गृहीत्वा होतव्यम् ॥ ३॥
प्रकृतहोमात् प्राक् बह्विपूजनमाह मार्कण्डेय-
पुराणम् ।

“पूजयेच्च ततो वङ्गं दद्याच्चाप्याहुतीः क्रमात् ॥”

तत इति वङ्गेनामकरण्यानानन्तरम् ।

होमाहुताने स्मृतिः ।

“मन्त्रेणोद्धारपूर्वेण स्वाहान्तेन विचक्षणः ।

स्वाहावदने जुहुयाद्वाग्यन् वै मन्त्रदेवताम् ॥”

ततस्तद्विष्णोरिति मन्त्रेण चरुणा होमयेत् । एवं

आहूत्या प्रत्येकं भूरित्यादिना । गायत्र्या

सावित्र्या । तद्विष्णोः तद्विष्णोः विपश्यवो

जाग्रदवोऽव्यवहारी । विश्वत इति विश्वत-